

Hingeloom

Järsult vaibin akordioni lühike viisijupp, mis lõpuks päris vait jäi. Olin nüüd mänginud täpselt kakse tundi, täpselt ühte ja sama lugu. Kuid iga minutiga muutus järjert suuremaks mu huvi suure ja lakitud kapi vastu, mis seisis täpselt minu ees. Ihtasin nii väga sinna sisse vaadata, kuid kartsin. Kartsin, et pean taaskord pettuma, leides sealt suurte seiklute asemel kõigest paari auklikke tõekindaid ja akna-puhastus vee. Kuid kui ma ikka lõpuks kapiukseid avasin, leidsin sealt eest kiltluid, klaarikiltluid, ja kassipoja, kes neid kokku lükata proovis.

...

Sellert oli möödas nädalaid, kui leidsin kassi. Kass polnudki enam nagu arman kass, vaid nagu mina, kuni kindrini temasse aina rohkem. Kuid ühel päeval leidsin kassi kõrvalt kirja tekstiga:
 "Päanta hingeloom,
 saad eregi näastetud.
 Kolm tilka verd ja
 oledki pääsenud"

Otsisin seda päantjat päevi, kuid asjatult. Järgmistel päevadel olid mu unenäod rahutud, täis alipalveid ja kuldreid kassisilmi. Olin valmis teda aitama, kuid selleks tuli taaskord

siseneda unenäomaailma, keskendudes saingi
lõpuks põhivaskene ületatud, joosten
sealt edasi tulekindluseni. Mu kõvadene
kostur kellegi õel naer. "Tahad oma hinge päästa?"
"Jah, enda ja hingelooma oma." sõnarin talle
vastu, püüdes rahuneda. "Sis tuleb sul enda
elu loovutada, Marilyn." Ja kõik mu meeled
tuhmused. Ma olin endas kindel. Kuid hetke
pärast olid mu meeled taas ~~et~~ erksad.

Minu asemel lebar maas keegi tundmatu.

"Sa väärid seda." see lause pöördus unenäo-
maailma.

Arkasin üles oma voodis, käes pudel kolme
veretilgaga.

Aitäh sulle, tundmatu.